

RETTE PÅ FREDERIKSBERG DOM

afsagt den 22. februar 2022

Sag BS-48686/2020-FRB

A
(advokat Karen Lund Petersen)

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen
(advokat Signe Berg)

Denne afgørelse er truffet af dommer P. G. Jensen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 11. december 2020.

Sagen drejer sig om prøvelse af administrative afgørelser truffet den 11. juni 2020, 16. oktober 2020 og 19. august 2021 af Ankenævnet for Patienterstatningen i medfør af § 58 b i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Afgørelserne er truffet på baggrund af en anerkendt patientskade, hvor der parterne imellem er enighed om, at A blev påført en svær invaliderende patientskade med et meget langt sygdomsforløb og permanent tyndtarmsstomi efter et behandlingsforløb på Behandlingssted 1 og 2.

Sagens hovedspørgsmål er, hvorvidt A er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for en længere periode end tilkendt, hvilket vil sige fra 1. januar 2017 eller fra et senere tidspunkt før 1. juli 2017, samt om grundla-

get for beregningen af den tabte arbejdsfortjeneste skal være baseret på en fuldtidsstilling og på en højere månedsløn end anvendt i ankenævnets afgørelser.

A har nedlagt følgende påstande:

Ankenævnet for Patienterstatningen skal anerkende, at A er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste pr. 1. januar 2017 med en månedsløn på kr. 28.000 samt årlig bonus á kr. 60.000 med den konsekvens, at sagen hjemvises til Patientskademystyrelserne med henblik på udmåling af erstatningen.

Subsidiært en af retten fastsat mindre månedsløn, dog mere end kr. 22.000 med den konsekvens, at sagen hjemvises til Patientskademystyrelserne med henblik på udmåling af erstatningen.

Ankenævnet for Patienterstatningen har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Af Patienterstatningens afgørelse af 28. august 2019 fremgår blandt andet:

” ...

Afgørelse

Du er yderligere berettiget: til 247.607 kr. i erstatning.

Foreløbig afgørelse om erstatning og godtgørelse

Vi har truffet en foreløbig afgørelse vedrørende: tabt arbejdsfortjeneste, og der kan muligvis tilkendes yderligere erstatning, se vedlagte vejledning.

....

Erstatningsopgørelse

Lovgrundlag: lov om erstatningsansvar, jf. lovekendtgørelse nr. 1070 af 24. august 2018.

Tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarslovens § 2 (se vejledningens punkt 2)

Erstatningsperiode 1 juli 2017 - 31. maj 2019

Forventet: indtægt:	510.650 kr.
Faktisk indtægt (sygeløn, dagpenge m.v.)	-263.043 kr.
Tabt arbejdsfortjeneste i alt:	247.607 kr.

Beløbet forrentes fra 3. august 2019.

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste skal dække det midlertidige indtægtstabs om følge af den anerkendte skade. Ved vurderingen af, om der skal gives erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, tages der højde for, at patienten ofte vil have en forventet sygeperiode. Det er kun det tab, der er lidt efter udløbet af den forventede sygeperiode, der kan erstattes.

Ved beregningen af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste fratrækkes den indkomst, som patienten har modtaget i den erstatningsberettigende periode, fx udbetalt løn under sygdom, sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, efterløn, førtidspension, kontanthjælp mv.

Hvis patienten var arbejdsløs, da behandlingsskaden skete, ydes der kun erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, hvis det ud fra sagens oplysninger er tilstrækkeligt sandsynligt, at patienten ville være kommet i arbejde, hvis behandlingsskaden ikke var sket. Det afhænger blandt andet af, hvor længe patienten havde været arbejdsløs, og om der forelå en aftale om ansættelse efter afsluttet behandling.

Du har oplyst til sagen, at du inden behandlingsskaden havde indgået en mundtlig aftale med Virksomhed 1 om beskæftigelse. Du har fremsendt en udtalelse fra Virksomhed 1 dateret i juni 2019, hvoraf det fremgår, at du skulle ansættes som Stilling 1 fra 1. januar 2017 til en månedsløn på 28.000 kr. Hertil skulle tillægges en årlig bonus på 60.000 kr. Det fremgår videre, at I ikke nåede at underskrive en formel kontrakt, før du blev syg.

Vi har vurderet, at du foreløbig er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste på 247.607 kr.

Vi har ved vurderingen lagt vægt på følgende forhold:

Erhverv

Det fremgår af de sociale akter, at du som følge af din oprindelige tarm-sygdom i 2007 blev bevilget revalidering til en videregående uddannelse inden for det samfundsvidenskabelige område. Bevillingen blev

givet på af grund din fysiske nedsatte funktionsevne som følge af tarm-sygdommen, som var meget indgribende i din hverdag. På grund af skift af uddannelsesinstitution og andre forhold, der ikke var relateret til dit helbred, blev revalideringen forlænget flere gange. Du blev færdiguddannet fra Uddannelsessted 1 juni 2014.

Du stod herefter til rådighed for det ordinære arbejdsmarked via a-kasse og var således jobsøgende. Du var i dagpengeperioden i to kortere virksomhedspraktikker med henblik på at øge din faglige erfaring og dit netværk.

Du blev sygemeldt fra december 2015 til februar 2016 som følge af din forudbestående sygdom. Herefter var du igen jobsøgende.

Du blev sygemeldt igen i maj 2016. Du søgte kontanthjælp som ledig arbejdssøgende juli 2016, da din dagpengeperiode udløb.

Du blev endnu engang sygemeldt 10. august 2016. Ifølge samtalenotat af 15. september 2016 var du igen jobparat

Du oplyste ved samtale med Jobcenter 9. januar 2017, at du var blevet tilbudt mulighed for fast arbejde 2 steder, herunder hos Virksomhed 1 som eventmanager.

Den 30. januar 2017 blev du igen sygemeldt.

Det fremgår af et tidsforløb for arbejde og sygdom, som du selv udarbejdede og sendte til kommunen 6. marts 2017, at du havde haft arbejde som Stilling 2 hos Virksomhed 1, hvilket gik godt. Du begyndte at udvikle Arbejdsplads 1 og få ledelsesfunktioner og skulle i uge 3 2017 til møde med bestyrelsen med henblik på ansættelse som Stilling 2 med ledelses/eventfunktioner. Sideløbende havde du også kontakt med et lille konsulentfirma, som fandt: din jobprofil interessant.

Ifølge oplysninger fra SKAT havde du dog alene indtægt fra 65 arbejdstimer hos Virksomhed 1 i august 2016.

Helbred

Ifølge journalmaterialet fra Behandlingssted 1 fik du fjernet din tyktarm i 2002 grundet kronisk betændelse i tarmen. Du fik anlagt en pouch, udviklede fistel og havde gentagne stomier. Man fandt først hullet på pouchen i 2006.

Herefter var du relativt velbefindende frem til sommeren 2015, hvorefter du begyndte at få gener fra tilbagevendende infektioner i pouchen blandt i form af mavesmerter og smerter ved afføring samt træthed. Du blev derfor behandlet med antibiotika gentagne gange og blev fulgt på sygehus.

Ifølge journalnotat fra april 2016 ville du som følge af tarmsygdommen søge kommunen om en § 56-aftale i forbindelse med beskæftigelse.

Det fremgår af det efterfølgende journalmateriale, at du var rimeligt velbefindende fra sommeren 2016 og frem til januar 2017, hvor du blev opereret for et indeklemmt brok i arret fra den tidligere operation.

Vi har tidligere anerkendt en skade i form af et meget langt sygeforløb og permanent tyndtarmsstomi. Vi har fastsat det varige men til 35 % for tyndtarmsstomi og gener i form af smerter.

Ifølge de sociale akter har du været undtaget fra aktivering og 225-timers-reglen som følge af din helbredsmæssige tilstand stort set hele tidsrummet fra operationen og frem til slutningen af maj 2019.

Konklusion

Vi har på baggrund af ovenstående vurderet, at det er behandlingsskaden, der har udløst den forlængede sygeperiode. Hvis behandlingsforløbet havde været optimalt havde du således alene kunnet forvente en sygeperiode på ca. 4-8 uger.

Den erstatningsberettigende periode

Vi har vurderet, at det ikke er overvejende sandsynligt, at du var kommet i beskæftigelse på fuld tid som Stilling 1 hos Virksomhed 1 i januar 2017, såfremt behandlingsskaden ikke var sket.

Vi har lagt vægt: på, at den fremsendte udtalelse fra Virksomhed 1 er dateret i juni 2019, det vil sige længe efter, at aftalen skulle være indgået. Vi har også lagt vægt på, at du alene havde haft 65 timers beskæftigelse hos Virksomhed 1 i august 2016. Herudover er der ikke overensstemmelse mellem dine egne oplysninger om stillingens indhold i dine fremsendte bemærkninger til Jobcentret og udtalelsen fra Virksomhed 1. Det fremgår desuden af udtalelsen, at du skulle være påbegyndt i stillingen 1. januar 2017. Det fremgår imidlertid af dine oplysninger til Jobcentret af 9. januar 2017, at du var blevet tilbudt en mulighed for arbejde som eventmanager, og fra dine efterfølgende bemærkninger, at du først i uge 3 i

2017 skulle til et møde med bestyrelsen med henblik på en eventuel ansættelse.

Vi har derfor vurderet, at det ikke er tilstrækkeligt sandsynliggjort, at der forelå en aftale om ansættelse 1. januar 2017.

Vi har herudover vurderet, at det ikke er overvejende sandsynligt, at du havde kunnet varetage et fuldtidsarbejde, selvom behandlingsforløbet for brokket havde været optimalt.

Vi har herved lagt vægt på, at din forudbestående tarmsygdom i 2015 og 2016 gav dig tilbagevendende gener fra pouchen i form af irritation/inflammation, smerter og hyppige afføringer. Du blev over flere gange behandlet med antibiotika. Af et journalnotat fra april 2016 fremgår da også, at du ville søge om en § 56-aftale i forbindelse med sygdom forbundet med din tarmlidelse.

Vi har således vurderet, at du selv ved et optimalt behandlingsforløb for brokket, ville have svært ved at varetage et fuldtidsarbejde, selvom dette var af mere administrativ karakter.

Vi har imidlertid vurderet, at det er overvejende sandsynligt, at du havde fundet en beskæftigelse på ca. 30 timer om ugen efter udløbet af den forventede sygeperiode og endnu en periode med arbejdsledighed/jobsøgning.

Vi har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at du havde opnået en samfundsvidenskabelig masters fra Uddannelsessted 1 i 2014, og at du havde været i et par virksomhedspraktikker via a-kassen i årene op til behandlingsskaden. Du havde således opnået kompetencer inden for stillesiddende, administrativt arbejde. Henset: hertil og til din unge alder har vi derfor vurderet, at det er overvejende sandsynligt, at du havde opnået beskæftigelse fra omkring 1. juli 2017.

Du er derfor berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i periode fra 1. juli 2017 og foreløbigt frem til 31. maj 2019.

Forventet indkomst

Da vi ikke har mulighed for at opgøre den forventede indtægt: ud fra egentlig løndokumentation, har vi fastsat den forventede indkomst skønsmæssigt ud fra oplysningerne fra SKAT om arbejdsindtægt i august 2016.

Det fremgår heraf, at du fik 9.109 kr. i løn for 65 arbejdstimer ekskl. eventuelt pensionsbidrag og ATP-bidrag.

Vi har derfor skønsmæssigt fastsat den forventede månedlige indtægt for 30 timer om ugen til 22.000 kr. i 2017 inkl. 12,5 % i feriepenge, skønnet pensionsbidrag på 8 % og ATP-bidrag.

Vi har ved at tillægge feriepenge på 12,5 % kompenseret dig for det tab, der består i, at du ikke optjente ret til at afholde ferie med løn det kommende år på grund af sygdom.

Vi har desuden valgt: at opregulere din løn pr. 1. januar med skønsmæssigt ca. 1 %, da det er overvejende sandsynligt, at din løn ville blive opregulere årligt.

Forventet indtægt i den erstatningsberettigende periode

01.07.17-31.12.17

132.000 kr. (6 mdr. x 22.000 kr.)

01.01.18-31.12.18

266.400 kr. (12 mdr. x 22.200 kr.)

01.01.19-31.05.19

112.250 kr. (5 mdr. x 22.450 kr.)

Forventet indtægt I alt: 510.650 kr.

Faktisk indkomst

Ved opgørelsen af den faktiske indtægt har vi lagt oplysningerne fra SKAT til grund. Det fremgår heraf, at du har modtaget kontanthjælp inkl. ATP-bidrag.

Faktisk indtægt i den erstatningsberettigende periode:

01.07.17-31.12.17

67.331 kr.

01.01.18-31.12.18

137.652 kr.

01.01.19-31.05.19

58.060 kr.

Faktisk indtægt i alt: 263.043 kr.

Erstatning

Du er derfor foreløbig berettiget til 247. 607 kr. i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste (forventet indkomst - faktisk indkomst).

I skattemæssig henseende fordeler erstatningen sig som følger:

2017: 64.669 kr.

2018: 128.748 kr.

2019: 54.190kr.

Vi kan ikke på baggrund af sagens foreliggende oplysninger vurdere, om du er berettiget til yderligere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Vi henviser til afsnittet: om "Sagens videre forløb".

Forrentning

Erstatningen forrentes fra 3. august 2019 svarende til månedsdagen efter, at vi modtog materiale fra Jobcenter.

Samlet erstatning 247.607 kr.

..."

Af Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelse af 11. juni 2020 fremgår blandt andet:

" ...

Ankenævnet for Patienterstatningen er enig i Patienterstatningens afgørelser af 28. august 2019, som derfor stadfæstes.

A har ikke ret til yderligere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

A har endvidere ikke ret til forrentning af erstatningen fra et tidligere fastsat tidspunkt.

Ankenævnets afgørelse uddybes i afsnittet "Begrundelse for afgørelsen" nedenfor.

....

Begrundelse for afgørelsen

Ankenævnet er enig i den erstatning, som Patienterstatningen har tilkendt i tabt arbejdsfortjeneste og forrentningen heraf.

Til den erstatningspost, A har klaget over, bemærker ankenævnet følgende:

Erstatningen for en behandlingsskade fastsættes efter reglerne i erstatningsansvarsloven. Det følger af § 24, stk. 1, i klage- og erstatningsloven.

Tabt arbejdsfortjeneste

Ankenævnet er enig med Patienterstatningen i, at A har ret til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste som følge af behandlingsskaden, jf. § 2 i erstatningsansvarsloven.

Ankenævnet er tillige enig i beregningen af erstatningen og de vurderinger, der danner grundlag herfor, herunder timeantal, den erstatningsberettigende periode og lønniveau.

Ankenævnet henviser til den begrundelse, Patienterstatningen har givet i sin afgørelse af 28. august 2019.

Der er herved, og i relation til det i klagen anførte, særlig lagt vægt på, at den pouchit-problematik, som plagede A i årene forud for behandlingsskaden, kan have en kronisk karakter med tilbagevendende gener.

A måtte revalideres som følge af grundlidelsen, og han havde gentagne problemer fra 2015 til 2016. På trods af effekten af behandling med flydende kodein, vurderer ankenævnet således, at det er overvejende sandsynligt, at A også fremadrettet ville have behandlingskrævende gener i form af infektion, der medfører, at han selv uden behandlingsskaden ikke kunne have varetaget et fuldtidsarbejde.

Herudover har ankenævnet lagt vægt på, at A inden skaden havde haft en længere periode med arbejdsløshed efter endt uddannelse i 2014, og ikke inden behandlingsskaden havde indgået en skriftlig ansættelsesaftale og dermed ikke sandsynliggjort, at han var kommet i arbejde 1. januar 2017.

For så vidt angår lønniveau skal ankenævnet tilføje, at den grundløn, der ifølge formanden fra Virksomhed 1 var tilbudt for en 37 timers stilling var 28.000 kr. og at der ikke var tilknyttet pension i ansættelsen jf. udtalelser af 18. september og 27. november 2019. Dette matcher fint den

skønsmæssigt fastsatte løn for 30 timer på 22.000 kr. som Patienterstatningen har fastsat.

Vedrørende forrentningstidspunkter har ankenævnet lagt vægt på, at dette er fastsat i henhold til aktuelle praksis på området.

Afslutningsvis bemærker ankenævnet, at skaden på tarmen og følgerne heraf ikke skyldes mangelfuld behandling eller fejl, men er en hændelig komplikation til en eller optimal udført behandling, hvorfor der ikke er grundlag for bevislempelse.

Det i klagen i øvrigt anførte giver ikke anledning til yderligere bemærkninger.

Ankenævnet for Patienterstatningen stadfæster derfor Patienterstatningens afgørelse af 28. august 2019.

..."

Forklaringer

A har blandt andet forklaret, at han havde mistet sin tyktarm, da han blev revalideret. Hans største udfordring var nattesøvnen, idet han skulle op på toilettet flere gange om natten, og han fik smerter ved toiletbesøgene. Han blev revalideret for at kunne få et job og forsørge sig selv. I årene 2006 til 2015 var han relativt velbefindende. Han havde det godt, var ved godt mod, løb og kunne styrketræne. Hans velbefindende var alene obstrueret af hyppig afføring. Der var selvfølgelig også en usikkerhed med hensyn til fremtiden. Efter revalideringen var hans mål et arbejde på fuld tid. Han følte sig dog lidt bagud, fordi han ikke havde haft et studiejob.

I juli 2014 overgik han til almindelig jobformidling. Han var i to jobforløb. I Virksomhed 2, som var en turistorganisation, der navnlig skulle promovere Danmark overfor kinesiske turister. Sagsøgeren skulle lave partnerskaber og indgå annonceaftaler med bl.a. Virksomhed 3 og andre turistinstitutioner, der havde særlig interesse for kinesere. Det var et mere administrativt job, men han var ude at holde møder. Det var et 37 timers job. Det gik fint, og der var ikke nævneværdige problemer.

Virksomhedspraktikken hos Virksomhed 4 var meget hårdere. Arbejdstiden var op mod 70 timer om ugen. Dette skyldtes blandt andet, at han var meget ude forskellige steder i landet. Han var 21 steder i landet på 23 dage. Det gav problemer, at han i den periode skulle benytte offentlige toiletter, hvilket var meget stressende for ham.

Forevist den i sagen fremlagte udaterede levnedsskildring forklarede sagsøgeren, at den er lavet af hans far til Kommunen. Mødet med Virksomhed 1 var med henblik på, at han primært skulle varetage ledelsesfunktioner, men han skulle tillige være ^{Stilling 2}. De ledende medarbejdere måtte også arbejde som ^{Stilling 2}

/bartendere. I nogle måneder skulle han arbejde meget som ^{Stilling 2}, og i andre måneder skulle han mere udføre ledelsesfunktioner.

Inden sygdomsperioden 11. december 2015 til 2. februar 2016 havde han stort set ikke haft kontakt med sygehusverdenen. Han røg ind på Behandlingssted 3, som havde svært ved at behandle ham. Symptomerne var, at skulle flere gange på toilettet end normalt. De kunne slå det ned, men det blev ved med at komme igen. De var ikke eksperter på Behandlingssted 3, så han blev henvist til Behandlingssted 1, hvor han fik lavet en kikkertundersøgelse, som medførte, at han fik en behandling, der hjalp, og at han blev helbredt. Derefter havde han det godt igen.

Det er korrekt, at han havde en samtale med kommunen om en § 56-aftale, men han søgte den aldrig.

Fra februar 2016 og til januar 2017 havde han det fint. Han fik kodein, som gjorde, at han kunne sove om natten.

Han søgte 37 timers stillinger primært inden for Virksomhederne 5, 6, 7 og jobs indenfor salg og markedsføring. Siden søgte han bredere, herunder lærervikarjobs. Inden brokoperationen følte han ingen hindringer for sit arbejdsliv.

Han søgte stillingen hos Virksomhed 1, fordi det er en stor turistinstitution. Der er tryk på i sommerperioden, hvor nogle af deres medarbejdere har ferie. De har derfor brug for hjælp. Han havde tidligere en bekendt, der var ansat, og det var via denne bekendte, at han kom i kontakt med Virksomhed 1. Sagsøgeren kom med nogle ideer, som blandt andet anført i referatet fra Arbejdsplads 1 . Det kom på tale i løbet af efteråret, at han skulle ansættes som Stilling 1 med tilknyttet promovering, markedsføringstiltag og opgradering af Arbejdsplads 1. Endvidere skulle han stå for organisering af events og oplæring af personale. Inden personalemødet den 29. november 2016 havde de givet hinanden håndslag på, at han skulle starte 1. januar 2017 og med hensyn til løn og bonus. Der var ingen pension. Han blev introduceret for personalet, men trådte ikke ind i stillingen tidligere, da der var tale om den travleste tid op mod jul, så det var bedre, at han startede stille op i januar. Det var travlheden, der var grunden til, at der ikke endnu var blevet underskrevet en kontrakt. Til stillingen kunne han bruge sin uddannelse indenfor turisme, fordi Arbejdsplads 1 ligger på Adresse.

Foreholdt referatet af jobsamtalen hos kommunen 9. januar 2017 forklarede sagsøgeren, at han jo ikke havde fået en skriftlig kontrakt endnu. Derfor holdt

han sine muligheder åbne overfor kommunen. Hvis han havde fået det andet job, ville han kunne få en meget højere løn, da der var tale om en akademikerstilling. Det ville have været en svinestreg fra sagsøgerens side, hvis han havde fået det andet job, hvor han ville have fået mere i løn, når nu han havde en kontrakt med Virksomhed 1. Man kan godt sige, at han har oplyst forkert til jobcenteret.

Foreholdt levnedsbeskrivelsen udarbejdet af sagsøgerens far, hvoraf det fremgår, at sagsøgeren i uge 3 i 2017 skulle til et møde med bestyrelsen med henblik på ansættelse, forklarede sagsøgeren, at mødet med bestyrelsen var en formalitet omkring underskrivelse af kontrakten. Sagsøgeren kan ikke stå på mål for, hvad hans far har skrevet, for aftalen var allerede indgået med Virksomhed 1.

B har som vidne forklaret blandt andet, at han er formand for Kulturforeningen Virksomhed 1. Han har haft med både personale og økonomi at gøre i mange år. De har både en bar og en Arbejdsplads 1, og vidnet har været inde over begge dele. Virksomhed 1 er en virksomhed i rivende udvikling indenfor de sidste 15-20 år, og den er et godt og velbesøgt sted med mange gæster fra udlandet, ikke mindst fordi virksomheden drives på Adresse.

For så vidt angår de til sagen fremlagte erklæringer afgivet af vidnet, forklarede han, at han bekræftede, at sagsøgeren var blevet tilbudt et job hos Virksomhed 1.

Dette kan vidnet ligeledes bekræfte i dag. Det var vidnets beslutning, og det var også bekræftet på bestyrelsesniveau. Bestyrelsen bestod af vidnet, som var formand og økonomichef, C, som var den Adresse-ansvarlige, D, som var indkøbschef, E, som var personalechef, og F, som var håndværkschef og scenemanager. I løbet af efteråret 2016 talte de i bestyrelsen om at ansætte sagsøgeren. Den daværende Stilling 1 var ustabil, og de ville nye veje med Arbejdsplads 1, Der skulle ny energi ind. De havde derfor talt om at give sagsøgeren en chance som Stilling 1. Sagsøgerens profil var interessant på grund af hans uddannelse. Han skulle starte op i januar som Stilling 2 og læres op som Stilling 1. Derfor var han på vagtplanen. Meningen var, at de gerne ville kendes udenfor Adresse, og sagsøgerens uddannelse ville kunne hjælpe på dette. Alle chefer er også Stilling 2 og har manuelle jobs. De havde med ansættelsen af sagsøgeren forventning om en bedre omsætning og højnelse af serviceniveauet. Fordi vidnet var på ferie, blev der ikke udarbejdet en ansættelseskontrakt, og så røg sagsøgeren på hospitalet. Vidnet tænkte, at de ville få det med kontrakten ordnet, når sagsøgeren kom tilbage.

Vidnet og sagsøgeren sad overfor hinanden og indgik aftalen. Efterfølgende sidst i november, starten af december, gik vidnet videre til bestyrelsen om, at sagsøgeren skulle ansættes. Bestyrelsesmødet, hvor den endelige beslutning om at ansætte sagsøgeren som Stilling 1 blev truffet, var den 2. mandag i de-

cember 2016. Der burde foreligge et referat af dette bestyrelsesmøde. Der var også efterfølgende bestyrelsen imellem mailkorrespondance om, at det skulle offentliggøres for personalet, at sagsøgeren skulle træde ind som Stilling 1

. Vidnet husker ikke, om der skulle være endnu et bestyrelsesmøde i januar 2017 med sagsøgeren, eller hvorfor dette i givet fald skulle ske. Vidnet kan ikke huske, at sagsøgeren har bedt om at få dokumentation for, at han havde fået jobbet.

Sagsøgeren fik aldrig nogen løn for de vagter, han havde haft. Vidnet plejer at sende en sms ud om, hvor mange timer, den enkelte har haft den pågældende måned. Dette har sagsøgeren sikkert ikke svaret tilbage på, og derfor har han ikke fået løn. Sagsøgeren har heller aldrig gjort krav på løn for januar 2017.

Sagsøgeren skulle have 28.000 kr. i løn om måneden fra januar 2017. De 28.000 kr. er måske lige over en nystartet Stilling 1, men sagsøgeren havde også nogle andre kompetencer, og de ville gerne have ham som ny chef. Ferieafregning skulle køre over Feriekonto. Der var en måneds opsigelse. Der er ikke nogen af de ansatte, som har pension. Der var betingelser forbundet med udbetaling af bonus. Det var kun de, der havde cheffroller, der kunne få bonus. Det blev vurderet år for år, om den enkelte havde nået sine mål. Bonussen blev herefter bestemt af bestyrelsen. Denne vurdering blev lavet i oktober-november. Kravene til sagsøgeren var de blevet enige om mundtligt. Der blev ikke skrevet noget ned om det. Det var blandt andet at få flere folk i Arbejdsplads 1 og at få PR sat på skinner. De opnåede procentvise stigninger i omsætningen skulle ligge på 5 - 10 %.

Det er sidenhen gået godt for virksomheden og med stigende omsætning. Da sagsøgeren ikke kom i gang, var det F, der var inde over og tog ansvaret. Efterfølgende var de ude at lede efter en ny Stilling 1, men fik vist først ansat en i slutningen af 2017. F har en anden profil end sagsøgeren. Det var nok herefter mere vidnet, der overtog markedsføringsansvaret. I dag er det vidnet, der er personalechef.

Hvis sagsøgeren var kommet i starten af januar og havde sagt, at han havde fået et bedre tilbud, ville det ikke have været så godt, men der er en måneds opsigelse begge veje i deres kontrakter, så sagsøgeren ville have været forpligtet til at arbejde på fuld tid januar ud.

F har som vidne forklaret blandt andet, at han er ansat hos Virksomhed 1. Han er i bestyrelsen sammen med fire andre. Han har derudover diverse opgaver såsom håndværkeropgaver og it samt generel ledelse. Han står ligeledes for koncertdelen. I 2017 havde han det primære ansvar for køkkenet.

Vidnet kan godt huske, at de i 2016 havde drøftelser om, at sagsøgeren skulle ansættes. Det var primært i bestyrelsen og med kokkene og i køkkenet. Om sommeren 2016 havde sagsøgeren været inde som Stilling 2. Efterfølgende, da sæsonen var slut, kendte de ham, og han begyndte at drøfte de mangler, de havde, og vedrørende administration og styring af Arbejdsplads 1, som mere var en blindtarm, der i modsætning til baren gav underskud. Sagsøgeren skulle være med til at få styr på deres systemer, excelark, få nye kundegrupper og lignende. Han skulle også være Stilling 2. Han skulle starte i januar 2017. Det kredsede om at få ham ansat, da han havde nogle gode ideer. Det var planen, at han skulle starte som Stilling 1. Han nåede også at starte, og var med til nogle møder. Det var helt sikkert på tale, at sagsøgeren skulle være omfattet af bonusordningen for at lokke ham ind. Vidnet har fået bonus, jf. lønsedlerne. Det har betydning, hvordan virksomheden går og i forhold til ens engagement, om man får bonus. Det skulle besluttet på et bestyrelsesmøde at ansætte en Stilling 1. Det blev besluttet, at vidnet kunne få carte blanche til at gå videre med at ansætte sagsøgeren. Vidnet vil tro, at det har været på et bestyrelsesmøde i november, at det blev besluttet. Der bliver skrevet referater af bestyrelsesmøderne. Vidnet ved dog ikke, om der foreligger et referat vedrørende beslutningen om at ansætte sagsøgeren. Vidnet havde lagt rammerne for, hvad han gerne ville have, at sagsøgeren skulle lave, og han gav det derefter videre til B. Vidnet mindes, at der skulle være et møde mellem kokkene, den tidligere Stilling 1 sagsøgeren og bestyrelsen. Starten var på plads, men de enkelte elementer i stillingen skulle man finde ud af. Vidnet er sikker på, at ansættelsen var besluttet i bestyrelsen, inden B tog på ferie. Processen på Adresse er ret uformel. Vidnet husker ikke, om sagsøgeren bad om dokumentation for ansættelsen til brug for jobcenteret.

E har som vidne blandt andet forklaret, at hun siden i sommer ikke længere er ansat hos Virksomhed 1, hvor hun har været ansat i 20 år. I 2017 var hun personalechef i baren. Baren har altid været lig med Virksomhed 1. Stedet var lejet ud til andre. I 2010 fik de den ind under sig. Det var en lillebror og en service til de lokale. I 2016 begyndte de at tage det lidt mere seriøst. Vidnet syntes, hun havde nok at se til med vagtplanlægning, personalesamtaler osv. i baren, men hun var med i bestyrelsen, så hun var med til alle overordnede beslutninger.

Vidnet husker, at det blev drøftet i bestyrelsen, at sagsøgeren skulle ansættes. Alt går ind over bestyrelsesmøderne, som holdes 2. mandag i hver måned. Sagsøgeren havde hjulpet til i løbet af sommeren. Han havde et gå-på-mod og en energi, som de andre ikke havde i forhold til Arbejdsplads 1. Der var ingen tvivl om, at sagsøgeren skulle ansættes. De har nok talt om det den 2. mandag i november, og så er F, G og B gået videre med det, hvorefter det nok blev besluttet på bestyrelsesmødet i december. Det ville helt sikkert været kommet op på bestyrelsesmødet, men vidnet husker det ikke konkret. Sagsøgeren

var jo ansat i januar, så vidnet ved helt sikkert, at beslutningen var blevet truffet inden. Når der var truffet beslutning om, at sagsøgeren skulle ansættes, behøvede vidnet ikke være til stede ved fastsættelse af lønvilkår. Han skulle starte i januar 2017. Vidnet var der selv i januar 2017 og husker, at sagsøgeren var på arbejde i januar. Vidnet havde meget travlt med husbyggeri i perioden. Vidnet husker ikke, om der skulle være et bestyrelsesmøde i januar, men hun syntes, det er ærgerligt, at de ikke fik kontrakten på plads.

Vidnet var også omfattet af en bonusordning. Vidnet kan ikke huske et år, hvor hun ikke har fået bonus.

Parternes synspunkter

A har i sit påstandsdokument anført: "...

Parterne er enige om, at A er blevet påført en patientskade, der har pådraget ham et meget stort varigt mén på 35 % for en omfattende tarmskade og permanent anlagt tyndtarmsstomi. Parterne er desuden enige om, at A er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, men er uenige om størrelsen af den forventede månedsløn samt hvornår, erstatningen skal beregnes fra.

Det kan lægges til grund, at A inden patientskaden havde en grundsygdom i form af colitis ulcerosa med J-pouch, og at han på grund af denne grundsygdom blev bevilget revalidering til en uddannelse i politisk ledelse og kommunikation fra Uddannelsessted 1 med speciale i x , hvorfra han fik en kandidatgrad i 2014.

I forhold til bevisbyrde gøres det gældende, at da hovedtvisten i denne sag er af ren udmålingsmæssig karakter med opgørelse af korrekt forventet månedsløn samt starttidspunkt for tabt arbejdsfortjeneste, er det korrekt, at A bærer bevisbyrden for, at han har krav på yderligere erstatning end den tilkendte, men i modsætning til de fleste andre patienterstatningssager, hvor det er spørgsmålet om, hvorvidt sagen skal anerkendes eller ej som en patientskade, der er til påkendelse, og hvor der skal et "sikkert grundlag" til for at tilsidesætte Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelse, er nærværende tvist af ren juridisk karakter, hvorfor der er tale om en sædvanlig bevisbyrde. Ankenævnet for Patienterstatningen besidder således ikke i forhold til nærværende tvist en særlig sagkundskab eller kompetence i forhold til beregning af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Det gøres overordnet gældende, at A har ført fornøden dokumentation for, at han havde indgået aftale med Virksomhed 1 om at starte som Stilling 1 på fuld tid pr. 1. januar 2017 til en fast månedsløn på kr. 28.000 tillagt en årlig bonus på kr. 60.000.

Det gøres herunder særligt gældende, at der ved vurderingen af tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarslovens § 2, tages udgangspunkt i den konkrete skadelidte, og at den af A anførte forventede indtægt i nærværende sag, baserer sig på et faktisk tilbudt job, som må have forrang for et eventuelt skøn.

A var således blevet tilbudt et job som Stilling 1 på fuld tid. Han var blevet placeret i vagtplanen, ligesom beslutningen fremgår af referat fra personalemøde den 29. november 2016. Det faktum, at parterne ikke havde nået at underskrive en kontrakt bør ikke tillægges afgørende vægt, når øvrige oplysninger i sagen på tilstrækkelig vis godtgør, at aftalen var indgået.

Det gøres endvidere gældende, at A med overvejende sandsynlighed kunne have varetaget jobbet hos Virksomhed 1 på fuld tid, men at den omfattende patientskade har medført, at han ikke kunne påtage sig jobbet alligevel.

Det følger således af de kommunale akter, at A under sin ledighedsperiode gennemgik to virksomhedspraktikker på fuld tid, ligesom de jobs, A søgte under sin ledighedsperiode var på fuld tid, som også jobbet hos Virksomhed 1 var. Endvidere er parterne enige om, at hvis patientskaden ikke var sket, havde A kunnet forvente ganske få varige gener efter operationen den 14. januar 2017. A har herved ført fornødent bevis for, at han kunne arbejde på fuld tid med hans grundsygdom. Det er herefter Ankenævnet for Patienterstatningen, der har bevisbyrden for at påvise, at han ikke kunne arbejde på fuld tid, endsige hvorfor det ugentlige timetal vurderes til 30. Ankenævnet for Patienterstatningen har ikke løftet denne bevisbyrde.

A bestrider, at erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste først skal regnes fra den 1. juli 2017.

Der er her tale om en ren skønsmæssig vurdering af, hvornår det findes sandsynligt, at A må skeles til de to jobs, som A reelt havde fået tilbudt.

Endvidere bestrider A, at den løbende erstatning for tabt arbejdsfortjeneste alene skal opreguleres med 1 % pr. år. Det gøres gældende, at den forventede månedsløn – uanset om den af retten fastsættes ud fra en 30-timers eller en 37-timers stilling – skal opreguleres i overensstemmelse med principperne i erstatningsansvarslovens § 15, stk. 2, tillagt den til enhver tid gældende tilpasningsprocent. Samlet gøres det gældende, at A på den baggrund har krav på yderligere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter erstatningsansvarslovens § 2, dels med udgangspunkt i en forventet arbejdstid på 37 timer ugentligt med en løn på kr. 28.000 tillagt årlig bonus på kr. 60.000, dels med udgangspunkt i, at erstatningen løber fra den 1. januar 2017, og dels med udgangspunkt i en årlig opreguleringsprocent, der følger principperne i erstatningsansvarslovens § 15.

Sagen skal således hjemsendes til Patienterstatningen til udmåling af yderligere erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

...”

Ankenævnet for Patienterstatningen har i sit påstandsdokument anført:

” ...

2.1.1 *Prøvelse af ankenævnets afgørelser*

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse gøres det gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte ankenævnets afgørelser fremlagt som bilag 10, 11 og 12.

Ankenævnet er et kollegialt organ med en særlig sagkundskab og erfaring i at bedømme sager efter KEL, da ankenævnet blandt andet har medlemmer med juridiske og lægevidenskabelig baggrund, og da ankenævnet behandler et stort antal sager. Dette må tages i betragtning ved bevisbedømmelsen, og der skal derfor foreligge et sikkert grundlag for at tilsidesætte ankenævnets afgørelser.

Det er A, der har bevisbyrden for, at han ville kunne have opnået ansættelse pr. 1. januar 2017, samt at han ville kunne have varetaget en fuldtidsstilling, alternativt at han ville kunne have oppebåret en månedsløn på 28.000 kr., samt at han ville have modtaget en årlig bonus på 60.000 kr.

Der er ikke fremlagt sådanne oplysninger, som kan danne grundlag for en tilsidesættelse af ankenævnets afgørelser.

A har således ikke løftet sin bevisbyrde for, at der er et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at tilsidesætte afgørelserne.

2.2 Den konkrete sag

Det kan lægges til grund, at A er blevet påført en behandlingsskade. Denne sag vedrører alene erstatningsudmåling.

Efter KEL § 19, stk. 1, og § 20, stk. 1, ydes der erstatning, hvis patienten med overvejende sandsynlighed er påført en skade i forbindelse med en undersøgelse, behandling eller lignende.

Erstatning og godtgørelse for skader omfattet af KEL, fastsættes efter reglerne i erstatningsansvarsloven, jf. KEL § 24, stk. 1.

Der ydes kun erstatning efter KEL for den merskade, som den skadelidte er påført som følge af behandlingsskaden. Følger af grundlidelsen berettiger således ikke til erstatning.

2.2.1 Tabt arbejdsfortjeneste

Det følger af EAL § 2, at der ydes erstatning for den midlertidige og dokumenterede eller sandsynliggjorte indtægtsnedgang, indtil skadelidte kan genoptage arbejdet.

2.2.1.1 Begyndelsestidspunkt

Det gøres gældende, at ankenævnet med rette har vurderet, at det ikke i fornødent omfang er sandsynliggjort, at A ville være kommet i arbejde pr. 1. januar 2017, hvis han ikke havde pådraget sig en behandlingsskade. Der er således med rette lagt vægt på, at der pr. 1. januar 2017 ikke forelå en underskrevet ansættelseskontrakt, og at A Virksomhed 1s bestyrelse med henblik på eventuel ansættelse.

Det gøres gældende, at bilag 7 ikke dokumenterer, at A ville have været ansat som Stilling 1 pr. 1. januar 2017. Det fremgår således ikke af bilag 7, hvornår A skulle have første arbejdsdag som Stilling 1. Eventuelle vagter som Stilling 2 kan ikke i sig selv bevise, at der skulle have været et ansættelsesforhold som Stilling 1 med opstart pr. 1. januar 2017, ligesom det bestrides, at det skulle kunne udgøre tilstrækkeligt bevis for, at ankenævnets afgørelse om, at tabt arbejdsfortjeneste skal regnes fra 1. juli 2017, er forkert.

Til støtte for rigtigheden af ankenævnets afgørelser henvises endvidere til, at det er korrekt af ankenævnet at lægge vægt på udsigterne til beskæftigelse i lyset af As samfundsvidenskabelige uddannelse fra Uddannelsessted 1, forløbet af hans virksomhedspraktik via a-kassen op til behandlingsskaden og hans unge alder. Hertil kommer, at det tillige har været berettiget at lægge vægt på, at A inden behand-

lingsskaden havde haft en længere periode med arbejdsløshed efter endt uddannelse i 2014.

Samlet gøres det gældende, at A ikke har løftet sin bevisbyrde for, at han er berettiget til tabt arbejdsfortjeneste fra et tidligere tidspunkt end 1. juli 2017, og det fastholdes derfor, at ankenævnets afgørelser ikke skal tilsidesættes.

2.2.1.2 Månedslønnes størrelse/mulighed for varetagelse af fuldtidsstilling

Det gøres gældende, at A ikke har løftet sin bevisbyrde for, at han uden behandlingsskaden ville kunne have varetaget en fuldtidsstilling, og det gøres derfor gældende, at fastsættelsen af et lønniveau på skønsmæssigt 22.000 kr. pr. måned er retvisende for As tabte arbejdsfortjeneste.

Til støtte for rigtigheden af ankenævnets afgørelse henvises til, at et lønniveau på 22.000 kr. pr. måned for en stilling på nedsat tid (30 timer) skønsmæssigt er i overensstemmelse med As tidligere arbejdsindtægt i august 2016, ligesom et lønniveau på 22.000 kr. i en stilling på nedsat tid, svarer til de 28.000 kr., som A gør gældende, at han ville kunne have opnået ved ansættelse på Virksomhed 1 for en fuldtidsstilling, jf. bilag 7.

Det gøres endvidere gældende, at ankenævnet med rette har lagt vægt på, at A måtte revalideres som følge af grundlidelsen, og at han havde gentagne problemer fra 2015 til 2016, ligesom der med rette er lagt vægt på, at den pouchit-problematik, som generede A forud for behandlingsskaden, kan have kronisk karakter med tilbagevendende gener. Det er derfor med rette vurderet, at A også fremadrettet ville have behandlingskrævende gener, der ville medføre, at han selv uden behandlingsskaden ikke kunne have varetaget et fuldtidsarbejde.

Det bemærkes særligt i forhold til bilag 14, sagens kommunale akter, at der ikke er støtte i det kommunale forløb for, at A konkret skulle have indgået en aftale om fastansættelse pr. 1. januar 2017, ligesom der heller ikke er støtte for, at A skulle kunne påtage sig et fuldtidsarbejde.

Det forhold, at det fremgår af bilag 14, at jobcentret har vurderet, at As eneste hindring for at være i job er ledighed, og at han er jobparat, dokumenterer hverken, at A kunne varetage en fuldtidsstilling, eller at han kunne have fået job pr. 1. januar 2017.

Supplerende gøres det gældende, at det som bilag 13 fremlagte mødereferat ikke kan udgøre bevis for, at A pr. 1. januar 2017 ville være blevet ansat som Stilling 1 i en fuldtidsstilling hos Virksomhed 1.

Ankenævnet har derfor med sin afgørelse i bilag 12 med rette fundet, at der ikke var grundlag for at genoptage As sag med henblik på beregning af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste på nyt grundlag, idet beregningen er foretaget på korrekt grundlag.

Med henvisning til ovenstående gøres det således samlet gældende, at A ikke har løftet sin bevisbyrde for, at han ville kunne have varetaget en fuldtidsstilling uden behandlingsskaden.

2.2.1.3 Bonus

Det bestrides, at A har løftet sin bevisbyrde for, at han kunne have opnået bonus.

Det fremgår af bilag 7, at A ville kunne opnå en bonus på 60.000 kr. *"hvis alle krav blev opfyldt, og vi nåede en vis %-stigning i omsætningen"*. Der fremgår intet om, hvorvidt der var tale om et engangsbeløb, en årlig bonus eller andet, og der fremgår intet specifikt om, hvilke krav der skulle opfyldes, og hvilken procentvis stigning, der ville udløse ret til en bonus.

Der foreligger således intet, der understøtter en realisme i, at A ville kunne have været berettiget til en årlig bonus på 60.000 kr., og det bestrides derfor, at en sådan eventuel bonus skal indgå i opgørelsen af As erstatningsbeløb.

2.2.1.4 Bevislempelse

Det bestrides, at der er grundlag for bevislempelse, idet det gøres gældende, at skaden på tarmen og følgerne heraf ikke skyldes mangelfuld behandling eller fejl, men er en hændelig komplikation til en optimalt udført behandling.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og resultat

På baggrund af vidneforklaringerne fra B, F og E, som støttes af den fremlagte vagtplan for januar 2017 og indholdet af "mødereferatet fra personalemøde på Virksomhed 1 den 29. november 2016" finder ret-

ten det uanset, der ikke foreligger en underskrevet kontrakt, godtgjort, at sagsøgeren havde indgået en aftale om en fast fuldtidsstilling som Stilling 1 i Virksomhed 1, Virksomhed 1s X, med tiltrædelse den 1. januar 2017.

Retten finder ikke, at det ved bedømmelsen af, om der var indgået en aftale med Virksomhed 1, kan tillægges betydning, om sagsøgeren tillige overvejede et tilbud om en anden stilling.

Det fremgår af de kommunale akter, at sagsøgeren under sin ledighedsperiode gennemførte to perioder i virksomhedspraktik på fuld tid dels i virksomheden Virksomhed 2 fra den 15. september 2014 til den 9. november 2014 og dels som kulturchef/formidler i virksomheden Virksomhed 4 fra den 30. april 2015 og 8 uger frem. Endvidere fremgår det af notaterne vedrørende sagsøgerens job-samtaler den 13. juli 2016, 3. august 2016 og 15. september 2016, at han var job-parat og blev vurderet til ikke at have udfordringer udover ledighed.

På denne baggrund finder retten det ligeledes godtgjort, at sagsøgeren, hvis patientskaden ikke var sket, ville have været i stand til at varetage stillingen i Virksomhed 1 på fuld tid med sin grundsygdom.

Selv om det efter de foreliggende oplysninger må lægges til grund, at stillingen gav mulighed for, at sagsøgeren kunne oppebære en årlig bonus på 60.000 kr., må det ligeledes lægges til grund, at visse forudsætninger først skulle være opfyldte herunder, at en vis procentstigning i omsætningen blev nået. Retten finder det derfor ikke med tilstrækkelig sikkerhed godtgjort, at A hvert år ville kunne have opnået bonus, herunder i størrelsen 60.000 kr. Retten finder derfor ikke grundlag for at medtage denne som en del af den forventede årsløn. Oplysningerne om, at øvrige ansatte modtog bonus hvert år, kan ikke i sig selv føre til en anden vurdering, idet omstændighederne herfor ikke er nærmere belyst.

På denne baggrund, og da retten ikke finder, at det af sagsøgeren anførte giver grundlag for at tilsidesætte sagsøgtes skøn over, med hvilken procentsats erstatningen skal reguleres, tages sagsøgerens subsidiaire påstand til følge med en månedsløn på 28.000 kr. således, at sagen på denne baggrund hjemvises til Patientskademystyrelserne til udmåling af erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste.

Retten finder efter sagens udfald, at sagsøgte skal betale sagsomkostninger til sagsøgeren.

Retten lægger efter sagsøgerens skøn til grund, at sagens værdi er 1.400.000 kr.

Sagsomkostningerne fastsættes efter sagens værdi, forløb og udfald til dækning af sagsøgerens advokatudgift med 90.000 kr. og af retsafgift med 4.000 kr. A er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Ankenævnet for Patienterstatningen skal anerkende, at A er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste pr. 1. januar 2017 med en månedsløn på kr. 28.000. Sagen hjemvises herefter til Patientskademyndighederne til udmåling af erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste.

Ankenævnet for Patienterstatningen skal inden 14 dage betale sagsomkostninger med 94.000 kr. til A.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på minretssag.dk.

Du kan læse mere på domstol.dk.

Publiceret til portalen d. 22-02-2022 kl. 12:45

Modtagere: Advokat (L) Signe Berg, Sagsøger A, Advokat Karen Lund
Petersen, Sagsøgte Ankenævnet for Patienterstatningen